

LAJTORJA

A Kölcsey Ferenc

Református Gyakorló Általános Iskola lapja

XIV. évfolyam 3. szám 2013. március

*„De őt az Isten, miután feloldotta a halál
fájdalmait, feltámasztotta...”*

/Apostolok cselekedetei 2,24/

A húsvéti örömhírral köszöntöm a Lajtorja olvasóit néhány nappal virágvasárnap előtt. Lassan véget ér a harmadik negyedév iskolánkban és ismét hosszabb tanítási szünet következik. A tél utolsó komoly támadásának voltunk szemtanúi március 15-én, de a melengető napsugarak bizonyára hamarosan megérkeznek.

Időközben megkezdődött a tanulmányi versenyek második félévi sorozata. Iskolánk képviselői sikeresen szerepeltek Nyíregyházán, a Csodát virágzik a jelen Református Iskolák Versenyén és Találkozóján, valamint a Szentesi Kiss Bálint Református Általános Iskolában megrendezett VII. Országos Multimédiás Bibliaismereti Versenyen. Remélhetőleg elégedetten térnek haza csapataink Budapestről, Ceglédre, Gyulára, Kecskemétre és Mezőtúrról is. Matematika tehetséggondozásunk újabb kimagasló eredményének tekinthető, hogy egy harmadik évfolyamos és egy ötödik évfolyamos növendékünk bejutott a Zrínyi Ilona Matematikaverseny országos döntőjébe. Más tantárgyak országos tanulmányi versenyeinek megyei fordulói is meghívást kaptak diákjaink, akiknek felkészítése gőzerővel folyik.

A kétnapos beiratkozással lezárult a következő tanévre vonatkozó beiskolázási folyamat. Intézményünk vonzása tovább erősödött, hiszen több mint 250 jelentkezés futott be a megadott határidőig. Sajnos nincs módunk hat párhuzamos osztály indítására, erre legközelebb a 2014/2015. tanévben lesz ismét lehetőség. A 135 leendő elsős tanulót azonban szeretettel várjuk az új tanévben.

Néhány napja vált ismertté a 2012. évi országos kompetenciamérés eredménye. Tanítványaink ismét magasan az országos átlag és a megyeszékhelyi általános iskolák átlaga felett teljesítettek szövegértésből és matematikából.

Aldás, békesség! – hangzik fel egyre többször iskolánkban a református gyülekezetekben és közösségekben jól ismert köszöntés. Jó érzés tapasztalni a mindennapokban, hogy nevelő-oktató munkánkat folyamatosan áldás kíséri, s nálunk a békesség jellemzi a gyermekeket és felnőtteket egyaránt. Szeretközösségünket tovább erősítjük a tavaszi szünet előtti húsvéti családi istentiszteleten a Református Nagytemplomban. Erre az alkalomra is szeretettel hívjuk és várjuk a kedves szülőket.

A tantestület nevében jó pihenést és áldott húsvéti ünnepeket kívánok valamennyi tanulónknak és családjának!

*Ember Sándor
igazgató*

Tanítás és tanulás a 475 éves Debreceni Református Kollégiumban

Ebben az évben ünnepeljük a Debreceni Református Kollégium fennállásának 475. évfordulóját, ugyanis az egykori városi iskola 1538-ban került reformátori irányítás alá. A Kollégiumban egykor és ma is sokan tanultak és tanulnak, a legkisebbektől az egyetemi hallgatókig. Ezúttal azzal ismerkedünk meg, hogyan folyt a régi időkben a tanítás és tanulás a Kollégiumban. A tanév két részből állt: a téli félév novembertől Szent György napjáig (április 24.) tartott, és vizsgával zárult. Ezt követte a nyári félév, amit a Szent Márton napja (november 11.) körüli vizsga zárt le. Mai értelemben vett nyári szünet nem volt, viszont hosszabb szünetet kaptak a diákok karácsony, húsvét és pünkösdi ünnepén, az aratás és a szüret idején is. A kisebbeket a nagyobb diákok tanították. A nap korán indult: az osztálytanító nagydiákok reggel 6-7, és 9-10, majd délután 2-3, és 4-5 óra között tartották az óráikat. A tanítás a kisebbeknél magyarul, a nagyobbaknál (gimnázium és akadémia) 1831-ig latinul folyt. Az első négy osztályban mindenki megtanult írni, olvasni és számolni. A hat gimnáziumi osztályban a latin nyelv elsajátítása volt a fő cél. Az akadémián tanulók teológiát és filozófiát, majd természettudományi, csillagászati, történeti, botanikai (növénytan), orvosi és földrajzi tárgyú előadásokat hallgattak. A tanórák mellett nyolcfős tanulókörök működtek, ahol a diákok egymást segítették a tanulásban. Naponta összegyűltek, és együtt ismételték át a tananyagot. Később ezt a tanulási módot felváltották a tantárgyakhoz kevésbé kötődő önképzőkörök. Az akadémián tanulók között a 16-18. században népszerű volt az általunk is ismert disputa, azaz szóbeli vita. A vitákat, egy megadott témában, a rektor vezette, egyik oldalon a védő, vele szemben a támadó állt. Olykor dispután dőlt el egy-egy lelkészi, vagy tanítói állás sorsa.

(Ha szeretnél a Kollégium történetéről és életéről bővebben olvasni, keresd az iskolakönyvtárban Győri L. János: „Egész Magyarországnak és Erdélynek világosító lámpása” című könyvét.)

Csire Réka 4.z rajza

Kedves Gyerekek!

Közeledik egy újabb szép ünnepünk: a húsvét! Milyen sok izgalom van ilyenkor a lányok közt! Vajon hányan lesznek a locsolók? Elég lesz-e a festett vagy a csoki tojás? Persze a fiúk is izgulnak, csak ők nehezebben vallják be! Azért remélem, hogy a sok izgalom közepette jut idő egy kis olvasásra is! Íme, egy újabb ajánlat!

Patricia M. St. John: Ahol a szivárvány földet ér

„Hideg januári estén kezdődött. Anyám hálószobájában térdeltem a villanykandalló előtt, és a hajamat szárítottam. Kint, London utcáin havazott. A forgalom zaját s a lépteket csak tompán lehetett hallani. Anyám szobája meleg és barátságos volt. Az ablakok előtt összehúzott nagy bársonyfűggönyök és a lámpa vörös fénye igen meghittette tette.

A mai este azok közé a ritka alkalmak közé tartozott, amikor anyám itthon volt, mégpedig csak az én számomra. (...)” Így kezdődik Elaine története. Az idilli kép azonban hamar megváltozik. A 11 éves kislány édesanyja Franciaországban talál állást. Mivel új munkája nagyon sok utazással jár, nem tudja magával vinni a lányát. Úgy határoz, hogy gyermekkorai barátnőjére

bízza Elaine-t.

Mrs. Owen, a régi barátnő falun lakik népes családjával: férjével és hat gyermekükkel. Az egyke kislány eleinte nehezen szokja meg a zsvajt, de aztán talál valamit, ami célt ad neki, később pedig izgalmas kalandok érik. Következzen hát egy kis ízelítő a regényből!

„A motor megindult, és a kocsis lassan végigment a tó partján. Nevetve, fecskegve kapaszkodtunk a két oldalán. Kicsit dideregtünk is, mert éppen abba a fehér ködfelhőbe futottunk bele, amely nyirkos, hideg ujjával felénk nyúlt. Nem is sajnáltam már, amikor itt volt az ideje, hogy leugorjunk. Ez igazán olyan estének ígérkezik, amikor legjobb lesz Mrs. Davies konyhájába húzódnunk a barátságos tűzhely köré!

Péter körülnézett és így szólt:

„Sohasem voltam még ilyen sűrű ködben. Nem is látszik a tó. Nézd, ott jön valaki lefelé a másik úton. Látod, Elaine? Vajon hová megy? Nem sok ember jár erre felé.

Egy kiálló szikla alá álltunk, hangunkat letompította a köd. A férfi nem láthatott minket, de mi elég tisztán kivehettük őt. Zsákot cipelt a vállán, amelyben valami zörgött. Amint az arcát megláttam, megismertem. Megborzongtam, de ehhez a ködnek semmi köze sem volt. Péter mozdulatlanul és kérdő tekintettel állt mellettem. Ő is belepillantott abba a

zavart, borotvátlan arcba, melyet a gyűrött, puha kalap karimája feléig eltakart.

-Elaine, ő az? – suttogetta. Bólintottam.

-Biztosan?

-Halálosan!

-Akkor most elfoghatjuk!

Péter szeme kalandvágytól csillogott.

„Ő nem láthat minket a ködben, de mi ezt a zörgést könnyen követhetjük. Utána kell mennünk, Elaine, és megtudunk, hová megy. Gyere!

Nem tehettem mást, vele kellett tartanom, mert túlságosan meg voltam ijedve ahhoz, hogy egyedül térjek haza. Pétert sem akartam otthagyni. Tehát követtem őt, dideregve a hidegtől és a félelemtől. A férfi nem a tó partján folytatta útját, hanem balra tért és átvágott a dombon. Ez alaposan megnehezítette helyzetünket, és veszélyessé is tette. Arrafelé ugyanis nem voltak fák, és csak nagy távolságból követhettük, hogy észre ne vegyen. Homályosan láttuk az alakját, és tudtuk, hogyha megfordul, észrevesz bennünket.

A férfi nagyon gyorsan ment.(...)”

Remélem, kedvet kaptatok a könyv elolvasásához! Kellemes kikapcsolódást!

Áldott húsvét ünnepet kívánok!

Szeretettel:

Kurgyisné, Zsuzsa néni

Szilágyi Tamás

Eredményeink

Január 4-én Hajdúszoboszlón rendezték meg a megyei **Úszó Diákolimpiát**. Ezen a 3.d osztályos **Jánossy Fanni** az I. korcsoportosok között 50 méteres gyorsúszásban és 50 méteres hátúszásban is első helyezett lett. **Szolnoki Alexandra** az igazolt versenyzők számára kiírt „A” kategóriában a III. korcsoportosok között másodikként ért célba a 100 méteres hátúszás versenyszámban. A II. korcsoportos lányok gyorsváltója negyedik helyen ért célba. Ezt a csapatot **Kuti Kitti**, **Fekesházy Eszter**, **Fekete Alexandra** és **Jánossy Fanni** alkották.

Január 21-én tizenhatodik alkalommal rendeztük meg a Kölcsey Napokhoz kötődő **Városi Tanulmányi Versenyünket**, amin idén a város mintegy húsz iskolájából több, mint százhetven gyerek vett részt és mérte össze tudását a különböző tantárgyi versenyeken. Ezeken igen szép eredményeket értek el a mi iskolánk tanulói is.

Az 5-6. osztályosok **angol versenyén** **Csukás Ádám** és **Szakál Vince** Abosa második helyezést ért el.

A 7-8.-osok műveltségi versenyén, aminek a Református Kollégium volt a helyszíne, a mi csapatunk lett az első. A csapat tagjai **Oláh Zsuzsa**, **Nagy Benedek** és **Petruska Fatima** voltak.

Nagy Benedek, Oláh Zsuzsa és Petruska Fatima a versenyen

Matematikából az ötödik osztályosok között **Gajdos Balázs** lett a harmadik helyezett, a 8. osztályosok között **Füredi Szilárd** a legjobbnak bizonyult. A 8. osztályosoknak volt egy biológiai prezentációs verseny. Itt egyénileg versenyzett mindenki. Ezen az a helyzet állt elő, hogy a dobogó két fokán is a mi iskolánkból indult versenyző végzett. **Szabó Bence** harmadik helyezett lett, **Oláh Marcell** pedig megnyerte a versenyt. A nyolcadik osztályosok informatika

versenyét **Guzsik Dávid** zárta első helyen.

Rajzból is voltak versenyek. Ezen a versenyen a 3-4. osztályosok között **Hadnagy Attila** rajzát a második legjobbnak ítélte a zsűri, **Dóka Gabriella** pedig a harmadik lett. Az 5-6. osztályosok rajzversenyén **Pótor Zsanett** rajzát a zsűri a harmadik helyre tartotta érdemesnek. A 7-8. osztályosok rajzversenyén **Farkas Renáta** rajzát a második legjobbnak értékelték, **Ormós Zsaklin** pedig különdíjat kapott. A másodikosok „**Vetélkedő a mesék világában**” elnevezésű versenyén három fős csapatok indultak. Itt **Péter-Szarka Teodóra**, **Kovács Eszter** és **Fazekas Noé Bálint** első helyezésként zárta a versenyt.

Péter-Szarka Teodóra, Kovács Eszter és Fazekas Noé Bálint verseny közben.

A harmadik-negyedik osztályosok „**Városunk nevezetességei**” elnevezésű versenyén három fős csapatok versenyeztek. Ezen a minket képviselő **Czapp Sebestyén**, **Király Nikolett** és **Szegedi Zsófia** csapata megszerezte az első helyet.

Február 5-én volt az Újkerti Községi Házban a „**Szép Magyar beszéd**” verseny városkörnyéki fordulója, amin az iskolánkat képviselő 8.z osztályos **Kiss Dániel** második helyezést ért el a hetedik-nyolcadik osztályosok között.

Február 15-én volt a **Zrínyi Ilona Országos Matematika verseny** megyei fordulója. Iskolánk harmadik évfolyamos csapata harmadik helyezést ért el. Ebbe a csapatba eredményeik alapján **Nagy Bence Botond**, **Kálmánczhelyi Bence** és **Héty Emese** kerültek be. Az ötödik osztályos csapatok versenyében pedig elsőkké lettünk. Ezt a csapatot **Hajkó Bálint**, **Zemlényi Regina** és **Gajdos Balázs** alkotta.

Egyéniben a 3.d osztályos **Nagy Bence Botond** évfolyamán a maximális megszerezhető pontszámmal végzett az első helyen, az 5.b osztályos **Hajkó**

Bálint második, **Zemlényi Regina** hatodik, az 5.z osztályos **Gajdos Balázs** pedig tizedik lett.

Nagy Bence Botond 3.d.

A hatodikosok között **Csukás Ádám** nyolcadik helyen végzett, **Békési Rebeka** tizennyolcadik helyezett lett, **Bedő Áron** pedig huszonkettedik helyen végzett.

2013.02.24-én, a Budapesti Regionális Judo Szövetség az UTE Csarnokban rendezte meg idei második judo versenyét, mely igen erős mezőnyt vonultatott fel. **Halász Árpád** (3.a) nagy küzdelmekben a 2. helyet szerezte meg.

Március 1-jén és 2-án volt Nyíregyházán a „**Csodát virágozik a jelen**” elnevezésű református általános iskolák számára megrendezett kárpát-medencei tanulmányi verseny. Ezen a versmondók 6. osztályos versenyén **Tulipán Márton** első helyet szerzett. A prózamondók versenyén a 3. osztályosok között **Berkes Petra** 1. helyezett lett, a 7.z osztályos **Elek Petra** pedig különdíjat kapott a maga évfolyamán. A nyelvi vetélkedőn az 5.z osztályos **Gajdos Balázs** és a 6.b osztályos **Csukás Ádám** is első lett a saját évfolyamának versenyén.

Két első és egy negyedik helyezést szereztek tanulóink a szentesi Kiss Bálint Református Általános Iskolában megrendezett **VII. Országos Multimédiás Bibliaismereti Versenyen**. 3-4. évfolyamon 1. helyezést ért el **Herczku Tamara** a 4.b osztályból és **Németh Dorottya** a 4.z osztályból. Az 5-6. évfolyamon 4. helyezés sikerült elérnie **Balogh Noéminek** és **Csukás Ádámnak**. Ők a 6.b osztályba járnak. A 7-8. osztályosok között pedig szintén elsőkké lettünk. Itt a 8.b osztályos **Imre Boglárka** és **Petruska Fatima** képviselt minket.

Gratulálunk!

Így felvételiztünk mi, avagy tanácsok az utánunk jövőknek

Nyolcadikosként túl vagyunk eddigi tanulmányaink leginkább kiemelkedő próbatételén, a középiskolai felvételen. Ezekkel kapcsolatban szeretnénk tanácsot adni a tőlünk kisebbeknek.

A felvételit megelőzően:

Versenyezz, ha lehet, mert szóbeli mentességhez jutsz, ha jó helyen végzel!

Menj el a nyílt napokra! Ha még nem vagy biztos a döntésben, akkor is nagyon sok információt fogsz kapni, sokszor kiderül, hogy az az iskola nem való neked, ott nem éreznéd jól magad.

Döntsd el, hogy mi a fontos! Tanulni sokszor unalmas, sokkal szórakoztatóbb, izgalmasabb elfoglaltságok is vannak, de elronthatod vele a jövődet. Sajnos muszáj tanulni! Járj előkészítőre! Anélkül kizárt, hogy jól fel tudj készülni! Ilyen feladatokat máshol nem tudsz gyakorolni, és az idő is nagyon fontos. Hozzá kell szoknod, hogy nagyon kevés az idő, és akkor nem ér majd váratlanul, ha az írásbelin bejelentik: Lejárt az idő!

Az írásbeli felvételi:

Ne kapkodd el a feladatokat, többször olvasd el, hogy pontosan mit kell csinálni, mert nagyon elszúrhatod, ha félreérted!

Ne hagyd ki semmit! Írj valamit a feladathoz, ami eszedbe jut, mert nem biztos, hogy lesz időd visszatérni rá, és ha üresen hagyod, az csak nulla pont lehet!

A magyar és a matek közt kapcsolódj ki, foglalkozz valami mással, vagy egyél egy csokit.

Figyelj a számolásra, mert a matekot nagyon el lehet rontani, ha elrontod a számolást!

Ha van még időd, nézd át még egyszer az egészet!

Gyakorold a fogalmazást sokat, azt nem lehet egyik napról a másikra elsajátítani.

Vigyél szőlőcukrot! Segít beindítani az eszed!

A szóbeli:

Az első és egyben legfontosabb dolog: Bízz önmagadban! Sokan úgy rontották el, hogy nem adtak esélyt maguknak, nem hitték el, hogy nekik sikerülhet, és ezt sugározták is magukról. Fontos a magabiztosság, nézz a tanár szemébe, mosolyogj, ne motyogj, légy (vagy legalább látssz) nyugodtnak!

Kovács Réka Sára 4.a rajza

Ne az utolsó hétre hagyd a felvételi tételsort, mert azt nem lehet egy hét alatt átnézni!

Ha matekból szóbelizel, akkor a lehető legtöbb fogalmat írd ki felkészülésre, amit csak tudsz!

Sose „ő-zetek”, „hát-ozzatok” mert akkor rögtön megállapítják rólatok, hogy nem lehettek valami okosak, ha még beszélni sem tudtok!

Ha még egyszer kezdhetném:

Sokkal többet tanultam volna, főleg a magyarra!

Rendesebben felkészülnek.

Javítanék a jegyeimen, mert az nagyon sokat számít! A nyolcadik félévi is! Vagyis tanuljatok!

Kevesebbet facebookoztam volna!

Az utolsó napon már csak pihennék.

Sokkal kevésbé izgulnék!

A legrosszabb döntésem:

Nagyon elkapkodtam.

Nem készültem rendesen tanév eleje óta.

Amire nem számítottam:

Elrontottam a szorzótáblát!!!

Hogy lesz egy olyan matekfeladat, amit még nem tanulunk!

Kellemes csalódásom:

A tanárok a szóbelin nagyon kedvesek voltak. Segítettek a vizsga alatt.

A tanárok, ha valamit nem tudtam, először megnyugtattak, aztán pedig kulcsszavakat mondtak, amitől eszembe jutottak a dolgok.

Felvételi után:

Ne légy elkeseredve, ha nem minden úgy történt, ahogy szeretted volna. Úgyis oda vesznek fel, ahova Isten elrendelte!

A 8.c és a 8.z osztály megkönnyebbült tanulói

Kerekes Gergő 4.zrajza

A lengyelországi kapcsolat

Iskolánknak ebben a tanévben sikerült kialakítani egy testvériskolai kapcsolatot egy krakkói általános iskolával. Erről kérdezte az iskolarádió riportere Ordasiné Király Csilla tanárnőt, a kapcsolat egyik létrehozóját.

- Most Ordasiné Király Csilla néniel beszélgetünk Iskolánk lengyelországi kapcsolatáról. Mi is ez a lengyelországi kapcsolat, kinek volt ez az ötlete?

- Már egy évvel ezelőtt kezdődött, sőt mondhatnám, hogy már több, mint egy éve kezdtünk el gondolkodni azon, hogy valamilyen külföldi kapcsolatot, diákcsera kapcsolatot hozzunk létre. Sikerült egy krakkói iskolával ezt a kapcsolatot kialakítani és a lengyel kolléganővel már egy éve szervezzük ezt a programot, és most úgy tűnik, hogy ebben az évben siker koronázza erőfeszítéseinket.

- Mire szolgál ez a lengyel kapcsolat?

- Ennek tulajdonképpen kettős célja van. Az egyik mindeképpen az, hogy barátokat szerezzenek a gyerekek. Külföldi barátokat. Illetve a legfontosabb célja az lenne, hogy az osztálytermi angolon kívül is lehetőséget tudjunk nyújtani a tanulóinknak arra, hogy használják a tanult nyelvet, mármint az angol nyelvet, hiszen most, ha megvalósul ez a cserekapcsolat, akkor valóban élő, mindennapi szituációban kell használni az angol nyelvet. Nem csak mesterséges szituációkban, amelyekre az osztályterem ad lehetőséget.

- Van e valamilyen közös programunk már ebben az évben velük?

- Most érkeznek hozzánk áprilisban. Április huszonegyedikétől huszonhatodikáig lesznek itt nálunk a lengyel gyerekek, és közös programokat fogunk megvalósítani velük. Elsősorban a magyar kultúrából szeretnénk ízelítőt adni nekik. Különböző óráik lesznek, különböző foglalkozások. Ezek nagy részén a magyar gyerekekkel együtt fognak részt venni. Ízelítőként mondok néhány példát: megtanulnak majd egy magyar népdalt, magyar nép játékokat fognak együtt játszani, lesz magyar est is. Lesz kincsvadászat Debrecenben, ami nem más, mint egy

játékos városismereti vetélkedő. Játékos angolórák is lesznek és ehhez hasonló programok várják majd őket.

- Kik azok a gyerekek, akik vendégül látják a lengyel diákokat?

- Ötödikes és hatodikos korosztályt érint ez a diákcsera-program. Az 5.b osztályból vesznek rajta részt nagyon sokan, illetve néhányan a 6.b és a 6.c osztályos tanulók közül.

- Hol lesznek elszállásolva a lengyel diákok?

- Családoknál lesznek elszállásolva, tehát a mi gyerekeink családjai fogják őket vendégül látni, és ott töltik el napjaikat.

- Hány gyerek érkezik hozzánk?

- Tizenhat lengyel gyerek érkezik, tizenöt magyar gyerek fogja vendégül látni őket, van egy ötödikes kisfiú, aki két lengyel gyereket is vállal.

- Köszönöm szépen a beszélgetést.

A riportot Mihálykövi Sára (8.c) készítette.

A krakkói testvériskola épülete

Húsz éve a Vox Juventutis élén

- Pallagi Etelka néniel beszélgetünk, iskolánk Artisjus díjas ének-zene tanárával, a Vox Juventutis gyermekkar karnagyával. Hogyan indult a karrierje Etelka nénié, mi ösztönözte és nevelte a zenére?

- Kiskoromtól kezdve azt lehet mondani a zene volt, ami teljesen természetesen jött, hogy nekem ezt kell csinálni. Úgy éreztem, hogy ez az a közeg, amelyben biztonságosan állok a világban. És minden alkalmat megragadtam arra, hogy gyarapítsam a tudásomat. Szüleim ezt hamar felismerték és beírtattak zeneiskolába, ahol mint minden zeneiskolás végigjártam az ennek megfelelő zenei lépcsőket, illetve a pályaválasztásnál úgy határoztam, hogy a zenei pályát próbálom meg. Kitűnő tanárain próbáltak nagyon szigorúan irányítani és rávenni a minőségi munkára, amit nagyon hálásan köszönök nekik még most is. Amikor elvégeztem a felsőfokú tanulmányaimat, akkor én Debrecenbe kerültem tanítani. A Debreceni Egyetem Gyakorló Iskolájában kezdtem felső tagozatban az éneket,

illetve párhuzamosan természetesen a kórusvezetői feladatok is rám hárultak. Bár ez az iskola nem zenetagozatos volt az osztályokat tekintve, de nagyon eredményesen dolgoztunk. Úgy gondolom, hogy egy normál tanrendű iskolában az Év kórusának lenni kitüntető cím volt akkor is, és a gyerekek nagyon nagy örömmel dolgoztak.

- Hogy zajlik egy kórus vezetése?

- A kórusvezetés, azt szoktuk mondani, mi karnagyok, hogy az egyik legbonyolultabb dolog. A kórusvezetés kívülről talán úgy tűnhet, abból áll, hogy a gyerekek fölmennek, eléneklik jókedvvel a dalokat a karnagy irányításával. Ez olyan természetes és egyszerűnek tűnik. Jóval bonyolultabb a dolog. A háttérmunkában rendkívül sok mindenre kell figyelni. A kórus vezetése a karnagtól állandó készenlétet követel meg. A gyermek-kórus kategória pedig az egyik legnehezebb, hiszen a gyerekek állandóan változnak. Mi kórusvezetők pedig szeretnénk azt a szintet megtartani, amit eddig

elértünk és ehhez az újonnan jött gyerekeket fel kell készíteni arra, amit az előzőek már tudtak. Ezért nem csak technikailag kell őket felkészíteni, hanem érzelmileg is bele kell őket helyezni abba közegbe, amibe bele kerültek. A karvezető, amikor a kottát a kezébe veszi akkor elképzelni, hogy ezt a kórusa el tudja énekelni, aztán következik a megtanítása, ami több hónapos munkát is jelenthet, és ennek a koronája a színpadon való eléneklése.

- Arra is kíváncsi lennék, hogy az ötödikes gyerekeket hogyan tetszik kiválogatni, ki tartozhat a kórusba?

- Természetes, hogy a gyerekek egyénenként más képességgel rendelkeznek. A mi iskolánk egy szerencsés helyzetben van, mivel az alsó tagozatban zenetagozatos osztály is működik és a gyerekek, amikor felsőbe felkerülnek, automatikusan részesülvé válnak a felső tagozatos Vox Juventutis Gyermekkarban, de az iskolából bárki közéjük tartozhat. Nagyon sok példa volt már arra, hogy nyelvtago-

zatos osztályokból jelentkeznek a gyerekek és sikerült nekik megállni a helyüket. Természetesen egy különleges munka zajlik a zenetagozatos osztályokban. Nem csak én segítem a gyerekek felkészülését, hanem a nagyobbak is a kisebbeket, ami egy nagyon különleges összetartó erőt jelent a kóruson belül. Egyénileg olyan kapcsolatba kerülnek egymással, mint a kistanárok a tanítványaikkal. Mindenben próbálnak segíteni, nem csak a művek megtanulásában, hanem lelkiekben is. Feldolgozni azokat, ami egy gyereknek új, például felállni egy több ezres nézőközönség elé. Azért ezt tanulni kell egy gyereknek.

- 1993-tól már húsz éve vezeti a kórust. Melyik fellépés a legkedvesebb az eddigiéik közül?

- Ez egy nagyon nehezen megválaszolható kérdés. Igyeekszem nyomon követni, hogy hol járunk a kórus szerepléseit tekintve, természetesen nem teljes pontossággal, mert néha az ember nem mindent ír fel, bár igyeekszem. A húsz év alatt most a négyszáznegyvenedik koncertnél járunk, ami azt mondhatjuk, nem egy nagy szám, de egy iskolai együttes tekintetében mégis elismerésre méltó. Ez a szám azt mutatja, hogy a kórus sokat lép fel, hazai berkekben, külföldön egyaránt. Elég nehéz kiválasztani, hogy melyik a legkedvesebb.

- Meséljen nekünk egy kicsit az utazásokról Etelka néni! Hogyan próbálták meg a fellépő utakat szinte kirándulássá tenni?

- Nagyon vonzó egy utazás azt hiszem mindannyiunk számára, akkor is, ha nem egy szakmai dolog. A plusz egy ilyen felkészülésben, hogy tétje van. Mégpedig nem is annyira a díjaknak a megszerzése, hanem az eddigi munkának a gyümölcse

vajon mennyire fog megtérülni. Igyeekszem a gyerekeket úgy felkészíteni, hogy a színpadon a legjobban érezzék magukat, és ez az öröm rajtuk keresztül átitatódjön a zsűrire is. Természetesen a sok munka mellett igyeekszünk mindig megismerkedni új dolgokkal. Több kevesebb kivétellel csak egyszer-vagy kétszer járunk ugyanazon a helyen, bár vannak visszatérő országok. Spanyolországban háromszor voltunk, Olaszországban négyszer, Lengyelországban ötször, de voltak olyan helyek, ahol először és talán utoljára fordulhattunk meg. A fő célom ilyenkor mindig az, hogy a sikeres szereplés mellett a gyerekek megismerkedjenek a helyi kultúrával. Ezért amikor elmegyünk, akkor feladatokat is adunk a gyerekeknek, hogy ki miből készül fel. Amikor felszállunk a buszra átváltoznak a kórustagok idegenvezetővé és elmondják, hogy ők mit találtak erről a helyről.

A szórakozást sem szoktuk kihagyni. Természetesen a fürdés és esetlegesen a vidámparkok meglátogatása is ide tartozik.

- Mi az, amivel ilyen magas színvonalra tudta hozni a kórust, és hogyan sikerült itt is tartani?

- Amikor én idekerültem egy olyan lehetőséget kaptam, hogy azt gondoltam ennek csak megfelelni lehet. Az együttes, ami itt működött már 1957 óta, ritkaságszámba megy még Magyarországon is. Az itt zajló munkát én már korábbról is nagyon jól ismertem. Hiszen az előttem levő kórusvezető, Straky Tiborné, nagyon magas szintű munkát végzett. Nagyon sokáig vezette az együttest, egészen nyugdíjba vonulásáig. Ezalatt az idő alatt számos híres együttesel volt kapcsolata. Játszottak színházban, felléptek zenekarokkal, ösbemutatók fűződtek a nevéhez. Illetve tudni kell, hogy a Vox Juventutis korábbi életében Kodály Zoltán is meglátogatta az együttest. Ami azt gondolom, hogy egy nagyon nagy dolog. Amikor megkaptam ezt a felkérést, felmértem, hogy milyen feladatokat ró rám. Mi abban nagyon jó helyzetben vagyunk, hogy Magyarország kiváló zeneszerzőkkel rendelkezik. Kiváló zeneműveket komponálnak. Igyeekszem mindig megragadni azt az alkalmat, amikor a zeneszerzőkkel személyesen konzultálhattam, és így számos olyan ma

élő zeneszerzővel sikerült találkoznom személyesen, akikkel nagyon szoros barátságot sikerült kialakítanom, illetve Szokolay Sándor kimondottan nekünk komponált egy zeneművet.

- Hogyan képzele le Etelka néni a kórus jövőjét?

- Az együttes már több, mint ötven éve működik, azt gondolom, hogy ezt a hagyományt folytatni fogja. Mindig vannak olyan rátermett kollegák és rátermett gyerekek, akik ennek a fontosságát megérzik. Én igyeekszem a gyerekeket felkészíteni erre. Illetve a hallgatói munkában is azt látom, hogy örömmel vállalkoznak a hallgatók erre és az ifjú karvezetőkben is megvan a lehetőség az utánpótlás biztosítására.

- Mi a véleménye Etelka néni, a klasszikus zene ma milyen szerepet tölt be a fiatalok életében? Miért fontos, hogy megismerjék és hogyan ismerjék meg a zenét?

- Teljesen természetes, hogy az új kor mindig új dolgokkal ismerteti meg a gyerekeket, de azt gondolom, hogy a klasszikus értékek, és legyen az zene, legyen az építészet, legyen az irodalom a festészet is, bármit mondhatnánk. A megismerése nélkül nem létezik teljes kultúra. Nekünk az a feladatunk, hogy megismertessük a gyerekeket a kultúra eredményeivel. Talán azt tudom elmondani zárszóként, amikor az egyik híres professzorom megkérdezte tőlünk, hogy mit gondolunk arról, ki a hátrányos helyzetű diák? Mi mindenféle badarsággal próbáltunk válaszolni, nagyon sok anyagi dolgot próbáltunk felsorolni, vagy a lakáshelyzetet említettük. Tanárunk megvárta amíg mindenki elmondja. Majd azt mondta: kedves kollegák, nagyot tévednek. Az a hátrányos helyzetű diák, akinek nincsen jó tanára. Nagyon sokáig nem értettem meg, és bizony látom, hogy az a gyerek aki egy jó színvonalú iskolából kerül ki, egy kulturált közegeből, mint a miénk, annak más esélyei vannak az élete alakításában. Azt gondolom ez a legfontosabb, amit mi itt tudunk adni a gyerekeknek.

- Köszönjük szépen a beszélgetést. További jó munkát, sok sikert és kitartást kívánunk!

A riport a Diák Újságírók Egyesületének 2013. évi tehetségkutató pályázatára készült. A riporterek Bellon Rebeka és Kiss Dániel (8.z) voltak.

Iskolánk vendége volt Novák Ferenc

Március 6-án volt iskolánk vendége Novák Ferenc, és a róla megjelent könyv szerzője, Kiss Erzsébet. A jelenleg nyolcvanegy éves világrekorder biciklista 13 éves korában veszítette el jobb karját, egy vonatbaleset következtében. Balesete ellenére sem mondott le kerékpárversenyzői álmairól, 200 versenyt nyert. A róla írt könyv "Egy kézzel a fél világon át" címmel, Kiss Erzsébet tollából jelent meg. A találkozón megtudhattuk, milyen Feri bácsi, ha leszáll a „nyeregből”, és mi szükséges ahhoz, hogy valaki 81 éves korában ilyen teljesítményre legyen képes. Az alábbi képek ezen a találkozón készültek.

Versenyzőit, edzőit ünnepelte a Sportcentrum nagy családja

A Debreceni Sportcentrum-Sportiskola összesen 1028 versenyzőnek ad sportolási lehetőséget, felkészítésükben 56 szakember segít.

A DSC-SI vezetői 2012 decemberében a hagyományos évzáró gálán díjazták a szakosztályok legjobbait, a Jó tanuló, jó sportolókat és a legszorgalmasabb versenyzőket. A Debreceni Sportcentrum-Sportiskola legjobb csapata az országos gyermek kézilabda bajnokságon bronzérmes U13-as együttes, melynek két tagja iskolánk diákja Bokor Gréta (7.z) és Helmeczi Gréta (8.b).

A szakosztályok díjazottjai közül az év legjobb leány kézilabdázója címet Helmeczi Gréta 8.b osztályos tanuló érdemelte ki. Ezúton gratulálunk a szép eredményekhez és további sikereket kívánunk!

Helmeczi Gréti a díjat adón

Tisztelt Támogatóink!

Iskolánk **PRO EMINENCIA ALAPÍTVÁNYA** nevében ezúton fejezzük ki köszönetünket mindazoknak, akik az adójuk 1%-val támogatták munkánkat. Ez a bevétel a további más adományokkal (sulisüti, szülői befizetések, nevezési díjak) együtt - a költségvetési tervünkben előírtaknak, valamint az alapító okiratban meghatározott feladatoknak megfelelően került felosztásra:

- tanulmányi kirándulások, erdei iskolák: 516.250 Ft, - kulturális programok támogatására: 1.756.780 Ft,
- foglalkozások anyagköltségére: 184.425 Ft, - erdélyi cserekapcsolataink útiköltségére: 100.000 Ft, - tanév végi könyvjutalmakra: 338.420 Ft, - tanulmányi versenyek nevezési díjaira: 635.560 Ft.

A 2012-es évi részletes beszámoló megtekinthető iskolánk földszinti hirdetőjén, iskolánk és a NAV honlapján.

Köszönjük a szülők és kollégák lelkes közreműködését programjaink sikeres megvalósításában.

Az Alapítvány Kuratóriuma külön köszönetét fejezi ki Szombathy Edinának a könyvelési munkálatok elvégzéséért; és Engszler Attilának, aki szervezési munkájával segítette alapítványi céljaink megvalósulását. Köszönjük Papp Lászlónak, Tózsér Péternek és Nagy Katalinnak, hogy nagylelkű adományukkal támogatták iskolánk alapítványát!

Kérjük, hogy - lehetőségeikhez mérten - iskolánk tanulóit természetben, vagy adományaikkal továbbra is támogassák! A jövőben is örömmel vesszük, ha adójuk 1 %-át saját gyermekeik fejlődési lehetőségeinek gyarapítására fordítják!

Adószámunk: 19125163-1-09

Köszönettel: Juhász M. Tünde
alapítvány elnöke

Diákjaink tollából

Versfordítás – egy német nép mondóka alapján-

Morgens früh um sechs
kommt die kleine Hexé
Morgens früh um sieben
schabt sie gelbe Rüben.

Morgens früh um acht wird
Kaffee gemacht.
Morgens Früh um neune
geht sie in die Scheune.

Morgens früh um zehne holt
sie Holz und Späne.
Feuert an um elfe kocht
dann bis um zwölfte.

Fröschebein und Krebs und
Fisch,
Hurtig Kinder, Kommt zu
Tisch!

Megjött már a kis boszorkány,
hatot ütött az óra,
Reggel hétkor pedig már a
sárgarépat aprítja.

Nyolc órára kész a kávé, erős,
sötét, jó fajta, Messze még a
kilenc óra, akkor várja a pajta.

Tíz órakor rőzsehordás,
a farakás egyre nő,
Tizenegyre ég a tűz is,
a kondérban ebéd fő.

Készül már a sok finomság,
békacombok, hal és rák,
Asztaloknál a sok gyerek,
fürgék, mint a gyikocskák.

Ormós Zsaklin 7.b

Ebédre hívó
Azoknak akik nem szeretik a
sárgarépat

Kora reggel mikor hatot ütött
az óra
Feltűnik a kis boszorkány
seprűn lovagolva.
Szintén reggel, hét óra tájt
pucolja a sárgarépat.

Ezek után nyolckor jöhet egy
kiadós kávészünet.
Kilenc tájba' siet a pajtába.

Tíz órakor, botorkálva fát s
forgácsot hord a házba.
Ha tizenegyre kész a munka, a
tűzet gyorsan meggyújthatja.

Nagy sokára délben lesz az
ebéd készen.
Pókok, halak, békalábak.
A finomságok csak rád várnak!

Ráday Zsófia 7.b

Magi Jázmin 2.c rajza

A magyar hon

Kicsi Magyarország, Európa közepe,
Te vagy életünk örök reménye.
Ha ellenség taposta is földünk,
Lélekben soha, de soha meg nem törtünk.

Mert a magyarok színének mondják a vöröst, a vért,
Nem egy ember adta itt életét a hazáért.
Volt, hogy a tatár sereg jött ellenünk,
Vagy a török nyomás alatt szenvedtünk.
De kitűnik a múltból a magyarok erénye,
Elhatározásunk kitart örökre.

Mert lehet, hogy romban álltak az alföldi házak,
És ledőltek a hegytetőről a vitéz várak.
De újra építették őket, a legnagyobb pompában,
És most már helyüket találták e hazai tájban.

A tájban, amit rétek, legelők képviselnek,
És az erdők, ahol a madarak csiripelnek.
Vagy a borvidék, amiről az a hír járja,
Hogy kerek e világon nem akad párja.

Ott áll a sok róna, a Kárpát-medencében,
Sok ezer éve, minden készen.
Ontja e hely a költőket, írókat százával,
Akik mindig törődtek a hazával.

Dicsőséget szereztek, mint Arany vagy Petőfi,
Vagy mindazok, akiknek nevét hosszú lenne leírni.
De itt életek velünk, a Duna s Tisza országában,
És hittek egy jobb és szebb világban.
Talán ez a béke sosem fog eljönni,
De a mi feladatunk csak örökké hinni.
Itt, az Európai Kánaánban,
A kicsi Magyarországon.

A gyárak hada elkerült bennünket,
Földrengés sem töri meg csendünket.
Nem remegnek a hazai állványok,
Nyugodtan lehetnek az ifjak s leányok.
Nincs más dolguk csak vidámnak lenni,
Barátaikkal majd száz évig élni.

Mint a rab madár, ki félti kalitkáját,
Úgy szeresse mindenki hazáját!
Legyen szó magyarról vagy más nemzetségről,
Mindenhol ugyanaz a szó áll legelő.

Így gondolok én a piros-fehér-zöldre,
E három színért bátran mennék öltre.
Büszkén vallom magaménak e tájt,
Európa kicsi ékszerdobozát.

Füredi Szilárd 8.b Fábíán Szofi 4.z rajza

Babits Mihály

„Messze...

messze...”

című versének folytatása

Magyarhon! Komorság, büsz-
keség, vigalom.
Hortobágy, Budapest, Balaton,
ritkán van itt nyugalom.
Pusztá kopár síkság, merre
csak a szemed ellát.
Csikósok, betyárok, lovak,
pisztráng.

Paprika, hagyma, káposzta,
halászlé,
Kezdődhet máris a parádé.
Rétesek, lángosok, mákos
guba,
Visszafelé jön a lassú gulya.

Templomok, fürdők, dombok,
várak,
Értetek sirunk: Szabadka,
Nagyvárad.
Dombok ormain érik már a
szőlő,
Ebből lesz a jó bor, ha az idő
kedvező.

Augusztus, október, március,
Nemzetünk sorsa nem lesz
mindig tragikus.
Árpád, László, Mátyás, István
Uralkodtak Dunán, Dráván.

Kinn a pusztán a csendet
megtöri valami.
Lódobogás hangját vélem hal-
lani.
Nóniusz, Gidrán, Lipicai,
Hucul, Shagia
Egykoron büszke földedet úgy
hívták: Pannónia.

Petruska Fatima 8.b

Ezt láttam Ausztráliában

A modern kor világában az internet segítségével az egész földet könnyen bejárhatjuk, de eljutni a távoli földrészekre, az egy igazi csoda. Én egy távoli világba jutottam el, ahol a kenguru és a koala él. Repülőre szálltam és 24 órás út után végre megérkeztem Melbourne-be.

Érkezéskor kicsit széles idő fogadott, mégis jólesett az otthoni mínuszokhoz képest. Rettentő fáradtan aludni tértem. Másnap reggel a napfény cirógató melegségére ébredtem. Reggeli után irány a part! Néhány perces séta után megpillantottam a pálmákkal övezett sétány mögött az Indiai-óceánt! Csodás látvány tárult elém! A part mentén sirályok szálltak, néhányan kutyát sétáltattak. Itt később ébred a város, mint nálunk! A következő program a belváros felfedezése és az Aquarium meglátogatása volt. A belvárosban színházak, múzeumok, a kultúra színes tárháza várt ránk. A város ma is az ország kulturális fellelővára, Melbourne-ben nemzeti közösségek sokasága él. Jól megférnek egymás mellett a különböző hitű és bőrszínű emberek. Nekem is volt egy kulturális élményem. Sabbaton voltam egy zsidó családnál. A sabbati vacsora a zsidó vallású emberek péntek esti családi ünnepe. A vacsorát tartó család legidősebb férfi tagja (aki általában a családfő) megáldja a vacsorát, először a bort majd az ünnepi kalácsot. A menüben mindig van hal, hús és édesség, ami mind kóser. Az áldást héber nyelven mondják. Ezután kezdődik a vacsora maga, amin az egész nagycsalád részt vesz. Nagy megtiszteltetés egy ilyen vacsorán részt venni annak, aki nem zsidó vallású.

Másnap megnéztem az állatkertet. Igazán érdekes és hatalmas az ottani állatkert. A legtöbb állatot Európában is láthatjuk. Az őshonos állatok közül én kacsacsőrű emlőst, emut, tasmán ördögöt, kengurut és koalát láttam. Nagyon tetszett, hogy az állatok nagy része hatalmas területeken lakik és nem egy szűk ketrecben élnek az életüket. Volt egy

hatalmas pillangóház is, ahol szabadon élnek a világ minden tájáról származó pillangók. Nagyon odafigyelnek az állatok fajfenntartására is.

Másnap esküvőn voltunk. Nagyon izgalmas volt a zsidó esküvő. A következő elemek tükrözik a tradicionális zsidó esküvőt. A tisch az, amikor a vőlegény megpróbálja bemutatni a heti tóra szakaszt miközben a barátai félbeszakítják és kérdéseket tesznek fel neki. A tisch jó móka és megadja az esküvő alaphangulatát. Ezután ketuba aláírásra kerül sor. Ez a házassági szerződés, ami az egymás iránt érzett szerelmet és támogatást szimbolizálja. Ezután a befedés következik. Ez a menyasszony lefátyolozása. A következő szimbólum a chuppah, az esküvői baldachin, ami a pár új otthonát jelképezi, majd a menyasszony hét kört tesz meg a vőlegény körül. A hetes szám szimbolizálja a hét áldást, ami elhangzik a ceremónia alatt. Az erusin a ceremónia első része a bor feletti áldással kezdődik, ezt az eljegyzési áldás követi. A nissuin maga az esküvő, a második pohár bor felett a házasság hét áldása hangzik el. Ezt követi a pohártörés. A vőlegény jobb lábával összetör egy poharat. Ez a mozzanat a jeruzsálemi szentély lerombolására utal. A jichud az a része az esküvőnek, amikor a szertartást követően a pár a tanúk kíséretében visszavonul egy külön szobába. Elkülönülésük a többiekől a házasság új státuszát szimbolizálja. Itt törik meg az egész napos böjtöt is. Ezután a pár visszatér a násznéphez. Következik a szedua, azaz az ünnepi étkezés.

Az esküvő utáni napon utaztam Sydney-be. Ott voltam hajós városnézésen. Láttam az Operaházat, a Pyrmont Bridge-t a világ első elektronikusan felnyíló hídját és a Darling Harbourt a sidney-i kikötőt. Délután strandoltam a Bondy Beach-en. Másnap újra repülőre ültem és elutaztam Dél-Queensland központjába, Gold Coastra. Ez 1984 óta kedvelt nyaralóhely. Legnagyobb vonzereje a meleg homok és a szőrfőzés. Itt található

Ausztrália legnagyobb vízi parkja. Fantasztikusan farszto program. Voltam még a Sea World-ben is ami a déli félteke legnagyobb tengeri parkja, bálnákkal, delfinekkal, rájákkal és pingvinekkel. Vezettem kételtű hajó-buszt is. Ez közlekedik vízen és szárazföldön egyaránt. Mégis, ami a legszuperebb élményem volt, az a kengurutetés és a koalasimogatás volt. Ez egy fajmegmentő program keretén belül épített farmon volt, ahol testközelben láthatjuk ezeket az állatokat. Örülök, hogy mindezt átélhettem. Érdekes volt a világ másik felén élő embereket és állatokat megismernem. Három hét csavargás után újra repülőre ültem és elindultam haza. Csodálatos élményekkel gazdagon érkeztem meg. Itthon hideg fogadott mégis jó volt hazaérkezni. Járhat az ember bárhol a nagyvilágban, átélhet különleges élményeket, mégis ez a mi hazánk!

Cseh Jázmin 3.b.

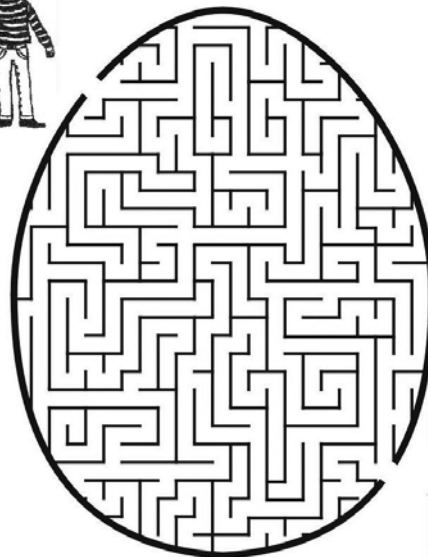
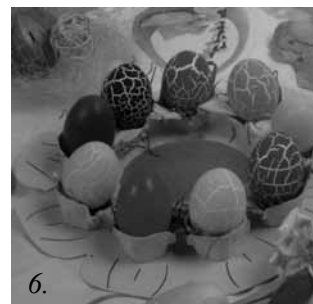
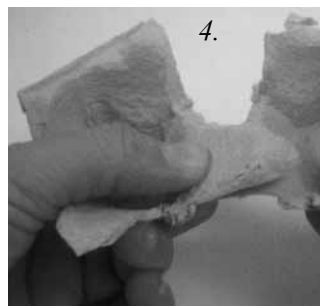
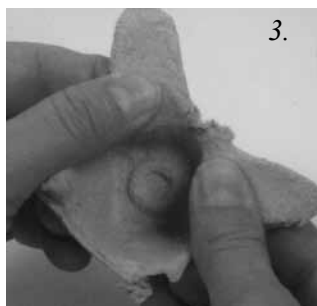
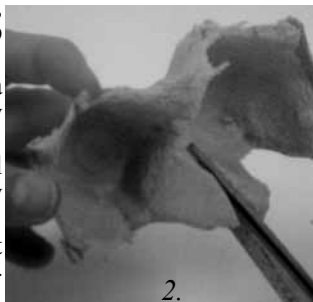
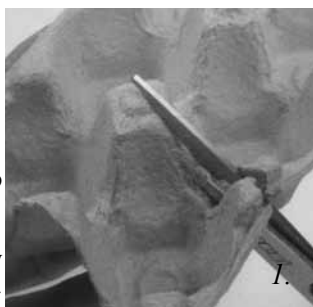
Tojástartó koszorú

Keresd meg a helyes utat!

Anyagszükséglet:

- vastag triplex karton
- papír tojástartó dobozok
- tempera festék
- ragasztó
- zöld krepp-papír vagy készen kapható műfű

1. Triplex kartonból vágjunk egy megfelelő méretű mintát a kép alapján. Ez lesz a tojástartók alapja.
2. A tojástartókat ollóval feldaraboljuk, összetűzzük tűzőgéppel, úgy, hogy szép kört alkossanak.
3. Ezt az elkészült kört felragasztjuk a kartonra, folyékony ragasztóval vagy ragasztópisztollyal.
4. Ezután élénk színű temperával lefestjük az egészet, középre egy nagy narancsszínű kört rajzolunk.
5. Ha megszáradt, a tojástartókat műfűvel kibéleljük, majd a főtt tojásokat behelyezzük.

Kicsinyeknek

Színezd ki a képet!

Jézus bevonul Jeruzsálembe

LAPOZGATÓ

Kiss Erzsébet: **Novák Ferenc, a biciklikirály** (Egy kézzel a fél világon át)

Március 6-án, szerdán délután 14 órakor a könyvtár vendége volt Novák Ferenc és a róla megjelent könyv szerzője Kiss Erzsébet. A találkozón alsó-és felső tagozatos tanulók egyaránt nagy érdeklődéssel vettek részt. A résztvevők megtudhatták a jelenleg nyolcvanegy éves Novák Ferencről, hogy 13 éves korában veszítette el jobb karját, egy vonatbaleset következtében.

Novák Ferenc 1931. december 5-én született, Budapesten. Nyolchónapos korától él Debrecenben.

Postai kerékpáros kézbesítőként dolgozott egyetlen munkahelyén: 1950-1991, 42 év 198 napot, többszörös kiváló dolgozó.

Balesete ellenére nem mondott le kerékpárversenyzői álmairól, 200 versenyt nyert.

Hosszú távú túráit 1970-ben kezdte, és mindvégig egyedül hajtotta végre.

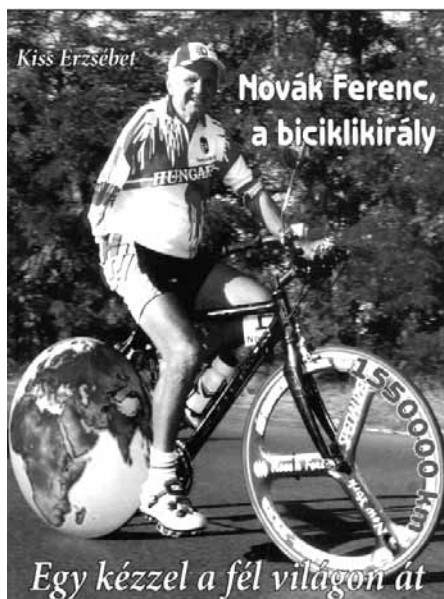
Négy kontinens 50 országába vitte el Magyarországot, Debrecen és a posta hírnevét. Hajós Alfréd díjas.

Háromszor került be a Guinness - rekordok könyvébe. (1996, 1997, 1999)

Kilométereit munkahelyén, hosszú távú túráin és hazai viadalokon gyűjtötte össze. 2013-ban 1555 000 kilométert tart. A kerékpározáson kívül futóeseményeken is rendszeresen indult.

Nyolcvanadik életévében is sikeresen teljesítette a Bécs – Pozsony – Budapest ultra maratoni esemény 352 kilométerét négy nap alatt. 2012 májusában pedig 12. alkalommal tekerte végig két nap alatt a Békéscsaba – Arad - Békéscsaba 196.9 kilométeres távját.

Az életét bemutató 232 oldalas, 137 fe-

kete-fehér és 50 színes képpel illusztrált könyvben családi és munkahelyi történeteinek túl megismerkedhetnek az olvasók a 13 maratoni túrájának élményeivel.

A „Veterán atléta” fejezet a hazai futó tömegsport események történetét mutatja be.

Az „Időskori passziók”-ban kerékpáros megmozdulásokról, helyi és országos sportkezdeményezésekről olvashatunk.

55 oldalon keresztül 47 megszólaltatott sporttárs, követő és tisztelő mesél magáról és eredményeiről, valamint a Novák Ferencel történt találkozásuk kapcsán kitérnek arra is: milyen embernek ismerték meg Feri bácsit, ha leszáll a „nyereg-ből”.

A nagyszerű találkozó után Feri bácsi a könyvtár részére felajánlott egy kerékpáros kupát, amit minden könyvtárlátogató megtekinthet. A róla szóló könyv egy dedikált példánya pedig kölcsönözhető.

Éléonore Cannone:
Családcsere

Hortensia teljesen különbözik hóbor-tos, mozirajongó szüleitől, feltaláló nagybátyjától és háborúsdit játszó nagyapjától. Úgy érzi, bolondok házában él, ahol mindig üres a hűtő, ahol folyton felrobban valami, és ahol a családtagok a régen elhunyt nagymama szellemével társalognak. Martinnek azonban éppen ilyen család való! Náluk minden nap kiszámíthatóan unalmasan telik, tökéletesen tiszta házban élnek, ahol a vacsora 33 percig tart. A két osztálytárs fejéből egyszerre pattan ki a mentő ötlet: egy hétre családot cserélnek!

Minden napra egy... világnap

Kedves Gyerekek!

A tavasz a megújulás időszaka. Mindennapi életünkben kevesen gondoljuk, hogy mennyi dolog van a világon amire érdemes és kell is figyelni! A teljesség igénye nélkül szeretnénk felhívni figyelmeteket az elkövetkező időszak néhány jeles napjára. Ha pedig felkeltettük érdeklődésüket és további részletekre is kíváncsiak vagytok, nézzetek szét a földszinti aula kiállító szekrényeiben, ahol színes plakátok várják a lelkes olvasókat!

A KÖLTÉSZET VILÁGNAPJA :
március 21.

A tévhitekkel ellentétben a költészet világnapja nem egyezik meg a magyar költészet napjával, amit József Attila születésnapján tartunk. A költészet világnapját mostanra már tizennégyszer megrendezték és az ez évi lesz a tizenötödik. Az UNESCO direkt március 21-ére tűzte ki az ünnepet, mert ez a tavasz első napja. Naima Tabet nagyszerű ötlete volt, hogy a költészetnek is szenteljünk egy világnapot, amelynek alkalmával minden nemzet megemlékezik az eredményes költőiről. Nekünk, magyaroknak pedig van miben büszkélkedhetnünk!

Ráday Zsófi 7.b

A TÁNCMŰVÉSZETEK
VILÁGNAPJA:

április 29

Ezen a napon az UNESCO egyik tag-szervezetének, a Nemzetközi Táncbizottságnak a felügyelete alatt minden évben a világ összes táncát megünneplik. Az ünnepet 1982-ben hozták létre és Jean-Georges Noverre francia táncos és balettművész születésnapjára időzítették. Célja a tánc népszerűsítése és oktatási rendszerbe való helyezése az alapfokú oktatástól egészen az egyetemig. 2007-ben a táncművészetek világnapját a gyerekeknek címezték.

Karácsony Dorottya 7.b

Képek a vá- l- kád

A Lajtorja elkészítésében részt vettek:
Bajiné Takács Margit, Csontos Zoltánné, Dióssyné Nanszák Andrea, Emberné Balogh Emőke, Engszler Attila, Erdei Zoltánné, Juhász M.
Tünde, Kálmándi Zoltánné, Kiss Edit, Kurgyisné Nagy M. Zsuzsa, Szakál László, Szilágyi Tamás, Törökne Borda Erika

Készült a DELA kft. nyomdájában, Felelős vezető: Ujvári Béla, Tel.: 52/533-183

Felelős kiadó: Ember Sándor igazgató
Lapzárta: 2013-03-18